

Василь Бойчук

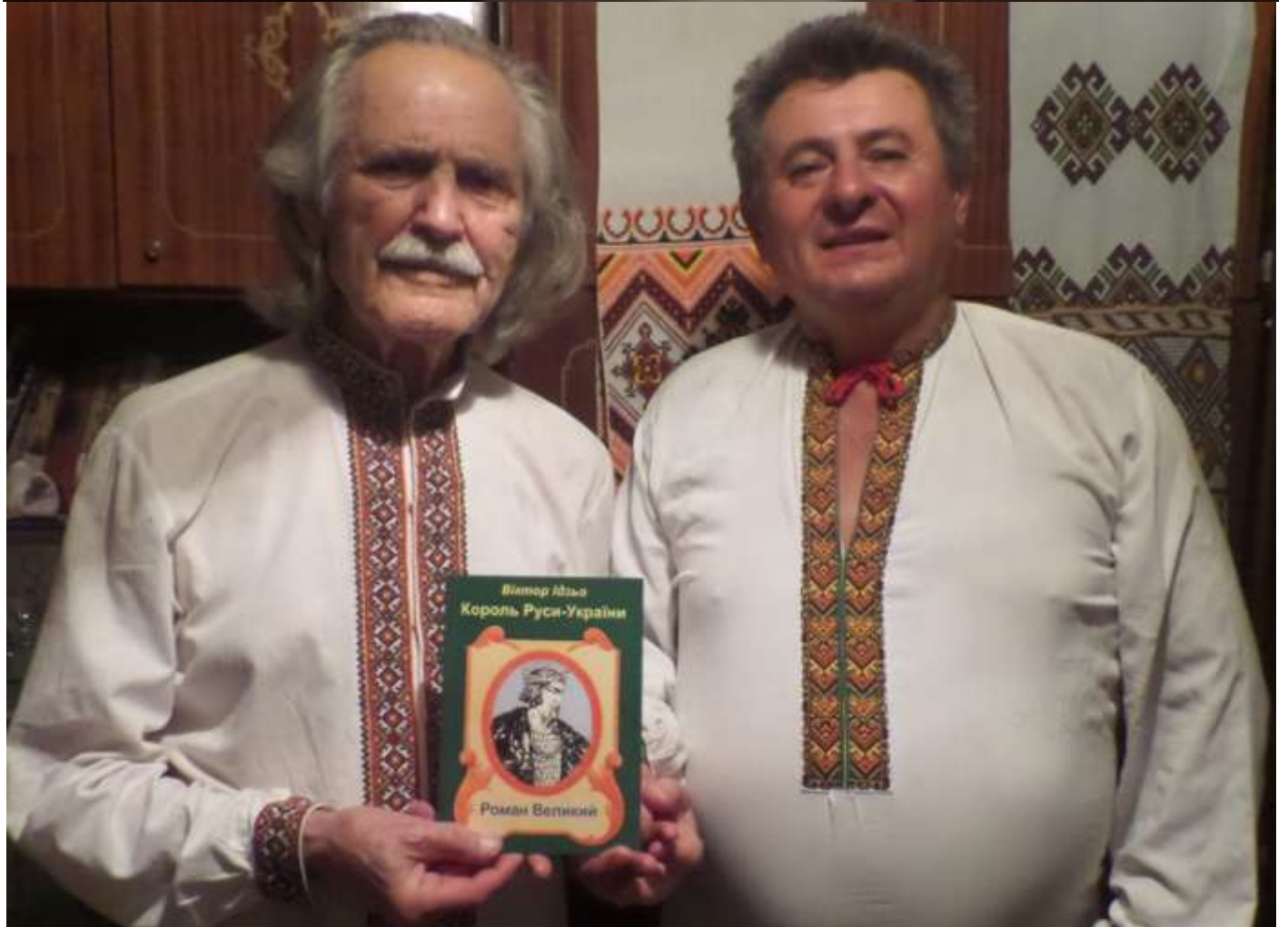
**Презентація монографії доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя
«Король Русі-України Роман Великий» в Івано-Франківську 11 вересня 2019 року.**

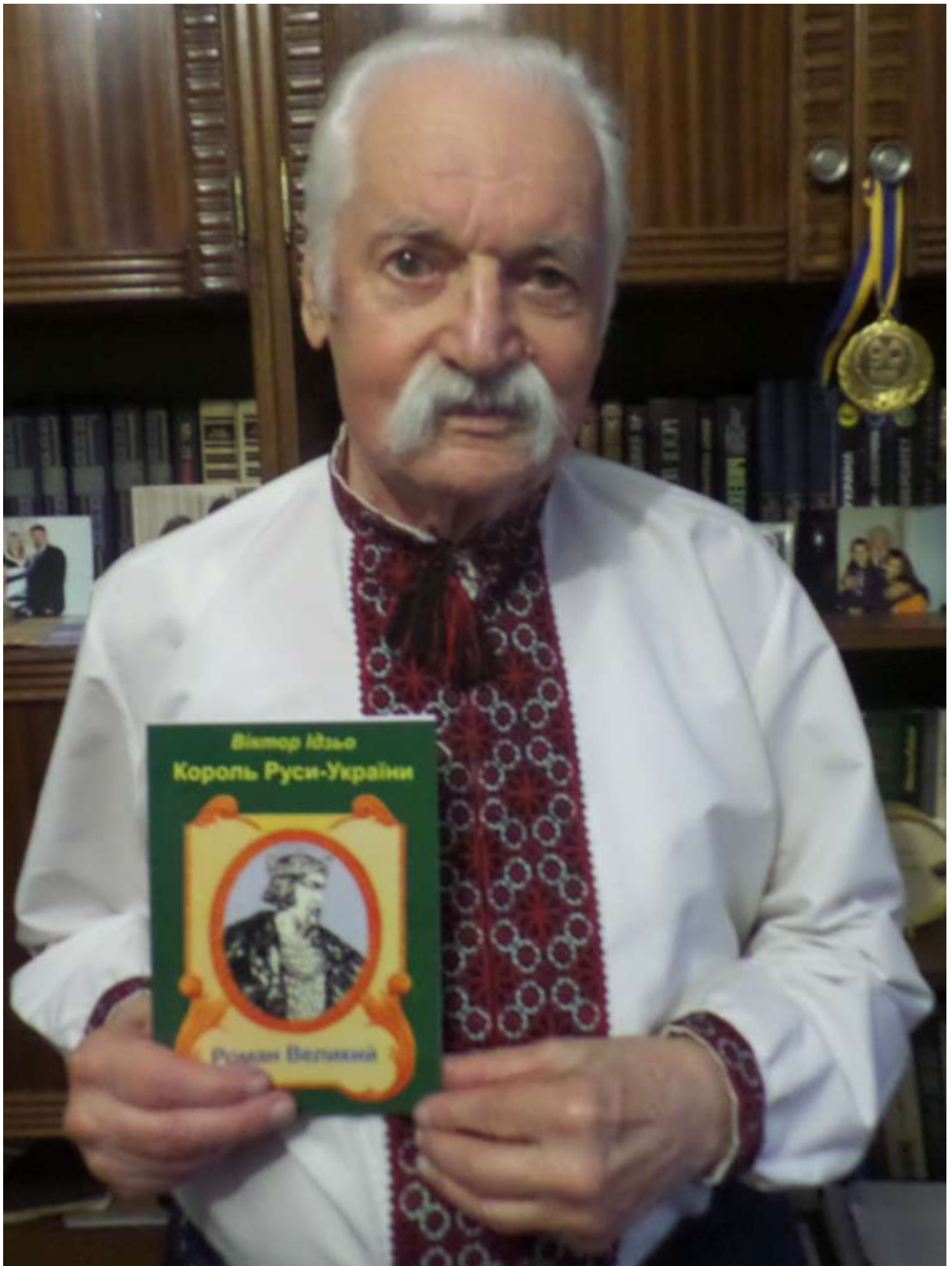
11 вересня 2019 року в Івано-Франківську з нагоди пам'яті матері Марії Василівни Ідзьо, відбулася презентація наукової монографії доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Король Русі-України Роман Великий». В науковій презентації взяли участь наукові, військові, громадські та козацькі діячі міста Івано-Франківська, гість з Франції, студент Марсельського університету.

Головною новизною в цій науковій презентації було обговорення нової інформації Ореста Петраша з книги «Наш Княгинин» в якій він використав запис в стародавній церковній книзі села Княгинина, що над річкою Золотою Бистрицею, який тепер є складовою міста Івано-Франківська, що в 1203 році володар Русі-України з центром в місті Галичі, галицько-волинський і київський великий князь Роман Мстиславович за народження його дружиною, візантійською принцесою Анною йому молодшого сина Василька, подарував в утримання село своїй дружині, великій княгині і візантійській принцесі Анні, яке і отримало назву «Княгинин», де за версією Ореста Петраша княгиня і виховувала малолітніх синів Данила і Василька на віддалі від свавільних галицьких бояр. У висновок наголосимо, що зразок книги Оресата Петраша і матеріал подається у кінці цієї інформаційної статті.

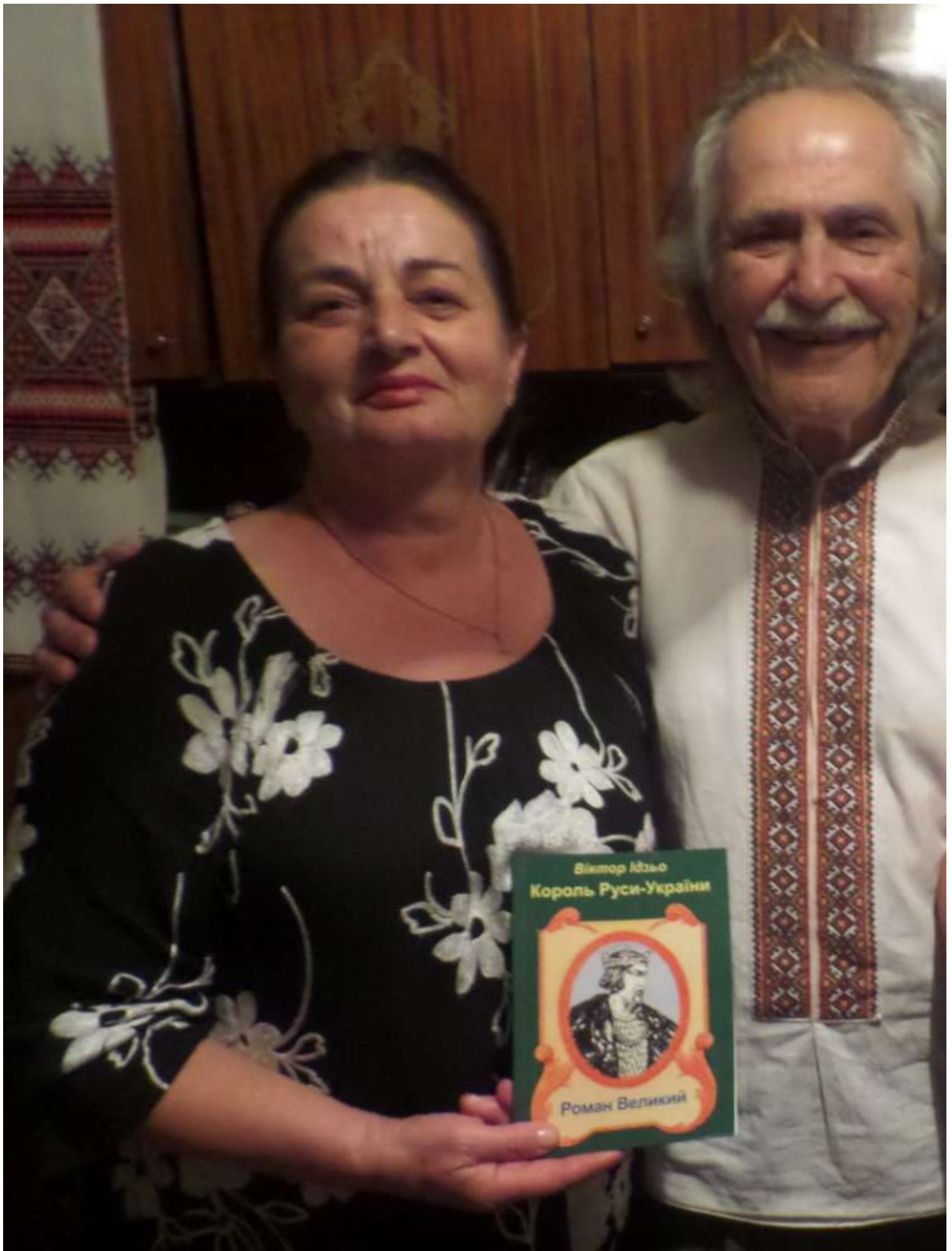
З самою ж монографією доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Король Русі-України Роман Великий» можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та сайті Інституту Східної Європи: www.easterneurope.nethouse.ua

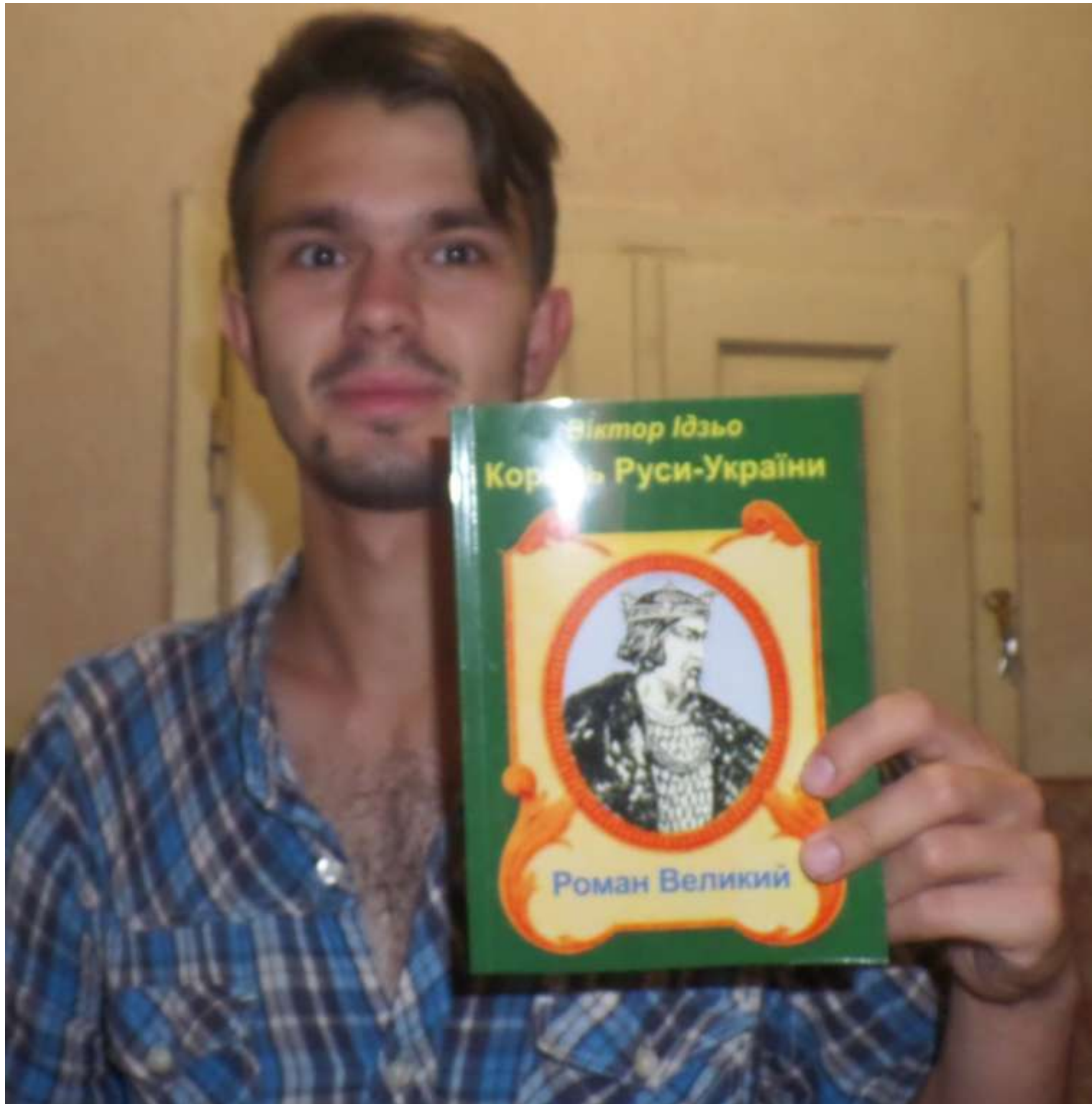

Орест Петраш

НАШ КНЯГИНИН

Княгиню звали Анною?

*Анна Романова із дітьми: старшим Данилом та меншим Васильком.
Худ. Канюс Микола Васильович.*

Є в Івано-Франківську (давньому Станіславі) дільниця, яка обжита набагато раніше за інші. Це Княгинин.

Навіть ті, хто доводить, що назва цього поселення пішла від слова "княгиня", не мають одностайної думки. Є дослідники, які вважають, що тут ідеться про наречену — молоду на весіллі. Але так молодих віддавна і дотепер називають чи не по всій Україні, а Княгининів — кілька.

Очевидно, йдеться тут про справжню княгиню — дружину князя.

У княгининській церкві св. Покрови у "Книзі Священнодійств" (1) є цікавий запис про Княгинин. Тут записано, що у 1203 чи 1208 р (цифри нечіткі) князь подарувавав цю місцевість чи урочище княжні Мирославі.

В цей час у Галичі княжив Роман Мстиславич. Його жону-княгиню, як засвідчують літописи (2), звали Анною, і була вона за походженням візантійською царівною. У 1203 році народився у них син, княжич Василько. Можливо, що саме в подяку за нього подарував Роман Мстиславич Анні затишний куточок над Золотою Бистрицею. Ця

місцевість могла полюбитися княгині, наприклад, на полюванні. Анна була вольовою жінкою. Її велика заслуга в тому, що син її Данило Галицький так прислужився рідній землі. Анна повдовіла, коли Данилові було 4 роки, а Василькові — лиш 2...

Тому що в слові "княгиня" "я" чується не так виразно, як у словах "князь" чи "княже", де "я" — під наголосом, зустрічаються в літературі написання "Княгинин" і "Кнігинин". Не варто рішуче відстоювати ту чи іншу назву. Перша - згідно з теперішніми граматичними правилами, друга — ближча й до теперішньої вимови. Лиш у прізвищі "Кнігиницький" краще писати так, як писане воно в давніх історичних